

[Iver Poulsen.]
 går i gang med det spørgsmål, hvem der skal ned mod midten, og hvem der skal til den ene og den anden side, synes jeg, at folketingets partier passende kunne tage under overvejelse at tilvejebringe et virkelig sagligt samarbejde imellem alle lovligt valgte repræsentanter her i tinget og ikke fortsat udelukke et mindretal fra overhovedet at få lejlighed til at være med dér, hvor der virkelig drives politik.

Til sommer skal vi altså prøve på at sætte os ind i de to regeringsforslag om kildeskat og merværdiafgift. Jeg kan igen tilslutte mig den ærede socialdemokratiske ordførers udtalelse om, at vi ikke i dag skal have første behandling af disse forslag, men jeg vil gerne sige, at de uafhængige ikke anser den ændrede opkrævningsmåde, som kildeskat er udtryk for, som hensigtsmæssig med den overvældende og besværlige administration, den vil pålægge store befolkningsgrupper. Hertil kommer, at vi anser det for meget uheldigt med kildeskat, fordi den vil beskære den enkelte borgers fornemmelse af, hvad det koster at være medlem af et velfærdssamfund, og den chance ønsker vi ikke at give socialdemokratiet.

Hvad merværdiafgiften angår, gælder noget tilsvarende med hensyn til administrationsbesværet. Men hertil kommer, at tidspunktet for lovforslagets fremsættelse viser, at finansministeren ønsker at styrte landet ud i nye skattelovgivningseksperimenter, som andre lande står tøvende over for, og hvis eneste begrundelse synes at være, at det vil give finansministeren endnu en skattegaspedal at træde på ved siden af de mange, han har i forvejen. Det kan de uafhængige naturligvis ikke gå med til. Hvis der overhovedet skal være tale om uafhængig interesse for en merværdiafgift, må den nødvendigvis gennemføres som et led i den skattereform, som der nu er talt så meget om i så mange år, uden at det er blevet til andet end snak.

Om selve forslaget til tillægsbevillingslov skal jeg sige, at mit parti vil undlade at stemme om dette forslag med samme begrundelse som den, hvormed vi afholdt os fra at stemme om finanslovforslaget. Vi vil ikke tage medansvar for den voldsomme ekspansion af statens økonomiske aktivitet,

der foregår i disse år, og vi finder, at planløsheden og den manglende langsigtede tilrettelæggelse er forbundet med alt for store risici, der løbes helt unødvendigt og til skade for den tillid, befolkningen bør have til det styre, den har valgt.

Knud Hertling: Det er hverken det ærede medlem hr. Rosings eller min sag at bedømme, hvorvidt vi i det forløbne folketingsår har udført vort arbejde i det høje ting på en for vore landsmænd i Grønland tilfredsstillende måde. Denne bedømmelse må foretages af andre. Vi kan nøjes med at sige, at vi har gjort vort bedste og har arbejdet i overbevisning om, at vi altid har villet nå det rigtige, det rigtige over for den grønlandske befolkning.

For os er det en stor tilfredsstillelse at kunne konstatere, at arbejdet for Grønland i det høje ting er foregået i samarbejdets ånd. Der har ikke altid været fuldstændig enighed, men der har altid været vilje til at løse problemerne og nå de principielt rigtige løsninger, og det takker vi for.

Denne folketingssamling har medført helt afgørende ændringer inden for vigtige områder i Grønland. Afbetalingshandelen er indført, og vi kan blot håbe, at vi også her har gjort det rigtige. Vi har givet vor tilslutning til Danmarks opsigelse af traktaten med Norge om Østgrønland. Vel kan man sige, at tiden er løbet fra denne traktat, men alligevel er det rart at vide, at det officielle Norge har været indforstået med denne opsigelse. Vi har vedtaget en minelov for Grønland, en lov, vi sætter store forventninger til, en lov, der forhåbentlig kan muliggøre dannelse af en ny og givtig erhvervsgren. Skal vi i den kommende tid skabe social sikkerhed i Grønland, er det nødvendigt at gøre erhvervslivet mere alsidigt og mere smidigt.

I dette høje ting diskuteres de afgørende forhold for hele riget og dermed også for Grønland. Det høje ting må mange gange tage stilling til forhold i Grønland, man ganske naturligt har begrænset indsigt i. Derfor er det en positiv side ved det nyoprettede Grønlandsråd, i hvilket jo de 5 største partier er repræsenteret, at partierne herigennem har fået mulighed for på nært hold at følge udviklingen i Grønland og